

ІНФОРМАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ОСНОВА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В умовах суворої конкуренції на ринку компанії шукають нові способи забезпечення конкурентоспроможності. Застосування інформаційних технологій є однією з них.

Перед керуючими органами постають завдання отримання інформації, її переробки, а також генерування й передачі нової похідної інформації у вигляді керуючих впливів.

Практично всі офісні системи будуються на основі новітніх систем, обладнаних сучасними комп'ютерними засобами.

Сучасні інформаційні технології є новітніми інструментами ведення бізнесу, адже при їх створенні використовувалася досвід найуспішніших компаній. Застосування сучасних технологій дозволяє підприємствам запозичити цей досвід, адаптуючи його до конкретних умов праці.

Існує багато елементів, які потрібні для роботи, що проникають в культуру завдяки мережі Internet.

Такими елементами є:

- оперативні комунікації (електронна пошта, списки розсилок тощо);
- розподілені ресурси та засоби доступу до них (бази даних, портали, термінали, комп'ютерних мереж);
- засоби координації діяльності (електронні дошки оголошень, форуми, електронні опитування);
- форми зворотного зв'язку і організації співробітництва;
- засоби виробництва (інструментарій пошуку ресурсів і партнерів стандартні програмні засоби).

Інформаційний менеджмент – це інноваційна діяльність, орієнтована на постійний пошук нових способів організації інформаційної діяльності, створення матеріальних і соціальних передумов ефективного доступу до інформації з метою забезпечення інформаційно-комунікаційних процесів, активізації й розвитку наявних форм їх раціонального використання [2].

Поняття «інформаційний менеджмент» вживається в таких значеннях [3]:

- управління за допомогою інформації (підприємством, організацією, фірмою), тобто інформативне управління;
- управління власне інформацією (ресурсами і потоками) для оптимізації роботи підприємства, організації фірми;
- управління процесами інформатизації, тобто управління інформаційною технологією.

Одне з перших визначень інформаційного менеджменту належить Д. Дачену. На його думку інформаційний менеджмент визначає види інформації, способи її добування з даних, час її подання та коло осіб, що обслуговуються. Це вузьке коло діяльності не виключає всього циклу інформаційного обслуговування. Менеджер з інформації повинен обмежувати обсяги інформування з ключових проблем до рівня, що забезпечить прийняття рішень.

На думку Дж. Борбелі інформаційний менеджмент – це нова стратегія управління інформаційними ресурсами і він повинен бути узгодженим зі стратегічними цілями організації.

За визначенням Мейсона, інформаційний менеджмент – це процес планування, організації, підбору кадрів, управління, координації різних видів інформаційної діяльності та контролю за ними, включаючи означення інформаційних послуг, систем та форматів з метою досягнення цілей організації.

В. Стайбік вважає, що інформаційний менеджмент – це сукупність різноманітних функцій, до яких відносять загальне управління, технічні та програмні засоби, обчислювальний центр, комунікації, друк, копіювання та видавництво, інформаційні ресурси, стандартизацію та захист інформації і даних.

Р. Гиляревський трактує поняття «інформаційний менеджмент» як управління роботою підприємства, здійснюване на основі комплексного використання всіх видів інформації, що знаходяться на підприємстві та за його межами.

Історично склалася ситуація, що інформаційний менеджмент сприймається як менеджмент створення систем, пов'язаних із розробкою, рекламою, торгівлею та експлуатацією комп'ютерних мереж, які обслуговують різноманітні інформаційні потреби сучасних промислових підприємств, банків, комерційних організацій, навчальних закладів тощо.

Основними задачами інформаційного менеджменту є [1]:

- 1) формування технологічного середовища інформаційної системи підприємства;
- 2) розвиток інформаційної системи і забезпечення її обслуговування;
- 3) планування в середовищі інформаційної системи підприємства;
- 4) формування організаційної структури в області інформатизації підприємства;
- 5) використання і експлуатація інформаційних систем на підприємстві;
- 6) управління персоналом у сфері інформатизації підприємства;
- 7) управління капіталовкладеннями у сфері інформатизації підприємства;
- 8) формування та забезпечення комплексного захисту інформаційних ресурсів підприємства;
- 9) вибір раціональних форм комунікацій, техніки та інформаційних технологій, а також характеристик

інформаційних ресурсів, необхідних для досягнення цілей організації;

Інформаційний менеджмент прийнято досліджувати та вивчати згідно наступних підходів [3]:

1) Інформаційний менеджмент розглядається у досить широкому спектрі – від традиційного інформаційного обслуговування до загальної теорії управління: інформаційне забезпечення, інформаційні ресурси, інформаційні послуги та підприємництво, інформаційні системи і їх управління, опрацювання та аналіз інформації, організація комунікації, управління інформаційними технологіями, стратегічне планування та менеджмент.

Всі ці напрямки входять до системи знань інформаційного менеджменту, але деякі з них залежно від трактування, представляються як основні, а решта, доповнюють перші як контекст.

2) Інформаційний менеджмент розуміється як розроблення і реалізація внутрішньої і зовнішньої комунікативної політики організації.

Розглядаючи галузі, які розвиваються на перетині інформаційного менеджменту, виділяють:

- організаційні комунікації;
- документування діяльності підприємства, формування документопотоку і документообігу;
- формування інформаційного потоку фірми, його диспетчеризація, створення довідково-інформаційних фондів і пошукових систем;

Якщо розглядати науково-інформаційну діяльність інформаційного менеджменту то можна сказати, що він є можливістю здійснювати інформаційно-аналітичні і прогностичні дослідження, що базуються на методах інформаційного моделювання.

3) Інформаційний менеджмент визначається як прикладна адміністративно-орієнтована технологія управління інформаційними ресурсами.

У межах концепції управління інформаційними ресурсами виділяють такі складові інформаційного менеджменту [3]:

- предметний інформаційний менеджмент як технологія управління підприємством на основі забезпечення документами, інформацією та знаннями у формах, що відповідають діяльності;
- технологічний інформаційний менеджмент як технологія забезпечення відповідного матеріально-технічного рівня інформаційного середовища;
- програмний інформаційний менеджмент як база забезпечення взаємодії людини і машини в середовищі;
- кадровий інформаційний менеджмент є технологією професіоналізації та спеціальної підготовки користувачів для роботи в інформаційному середовищі;

4) Інформаційний менеджмент на основі інтеграції з ІТ-менеджментом виступає як складова поліфункціонального напрямку організації діяльності – менеджменту інформаційних систем. Особливістю є належність двох напрямків діяльності: перший – загальна теорія управління, системний аналіз, інший – інформаційно – комунікаційний напрям діяльності, базою є знання з інформатики.

Отже, дослідження показало, що інформаційний менеджмент відіграє дуже важливу роль у діяльності кожної організації оскільки фактично являється потужною та ефективною інформаційною підтримкою. А це забезпечує їй існування у сучасних економічних умовах, які вимагають досить швидкого планування та прийняття рішень.

Список використаної літератури:

1. Матвієнко О. В., Цивін М. Н. Інформаційний менеджмент: опорний конспект лекцій у схемах і таблицях. Київ, 2007. 200 с.
2. Матвієнко О. В. Основи інформаційного менеджменту: Навчальний посібник. Київ, 2004. 128 с.
3. Ильганаева В. А., Давыдова И. А. Управление информацией как предмет преподавания. Харьков, 2001. 48 с.